

Λουκάς Αξελός

ΑΝΤΟΝ ΤΣΕΧΟΦ, ΝΗΣΟΣ ΣΑΧΑΛΙΝΗ

(Πρόλογος: Στέλιος Ελληνιάδης, Μετάφραση: Ελένη Κατσιώλη, Εκδόσεις Λέμβος, Αθήνα 2015.)

Όλοι όσοι ασχολούνται με την λογοτεχνία και το θέατρο, είναι δύσκολο να μην γνωρίζουν τον Άντον Τσέχωφ.

Λίγοι όμως, αν όχι ελάχιστοι, γνωρίζουν τον Τσέχωφ επιστήμονα, τον Τσέχωφ γιατρό, που υπηρέτησε μέχρι το τέλος της σύντομης ζωής του, επιστήμη και τέχνη με θαυμαστή συνέπεια.

Επιτομή της συνεπούς αυτής σύγκλισης αποτελεί το έργο του *Νήσος Σαχαλίνη*, που κυκλοφορεί για πρώτη φορά στα Ελληνικά από τις εκδόσεις «Λέμβος», ευσυνείδητα και αποτελεσματικά μεταφρασμένο και σχολιασμένο από την Ελένη Κατσιώλη και με έναν επαρκή και κατατοπιστικό πρόλογο του Στέλιου Ελληνιάδη.

Δεν θα πρέπει λοιπόν να μας ξαφνιάζει το γεγονός ότι ο Τσέχωφ ασχολήθηκε τόσο σοβαρά με ένα τόσο ουσιαστικό και συμβολικό ζήτημα σαν

αυτό που καταγράφει στο μοναδικό άμεσα βιωματικής μορφής έργο του την *Νήσο Σαχαλίνη*.

Ο Τσέχωφ δεν αποτελεί μian ακόμη περίπτωση σπουδαίου Ρώσου συγγραφέα. Ως τέκνο της προεπαναστατικής Ρωσίας, που πέθανε ένα χρόνο πριν από το ξέσπασμα του 1905, αποτελεί έναν συγγραφέα-κλειδί, όχι όμως για να διαχυθούμε στο μεγάλο τοπίο, όπως συμβαίνει με τον ομότεχνό του και φίλο του Λέοντα Τολστόι, αλλά για να προσεγγίσουμε την καθημερινότητα και τον απλό-μέσο Ρώσο της ταραγμένης εκείνης περιόδου.

Γιατί, και αυτό πρέπει να το πούμε από την πρώτη στιγμή, ο Τσέχωφ είναι απόλυτα εχθρικός στην ρητορική, στην δημιουργία εφέ ή εντυπώσεων. Βαθύτατα ανθρώπινος και ευαίσθητος, όπως ο Γκόγκολ, αναδεικνύεται σε ανατόμο της καθημερινής